

[Rager.]

en diskussion, som aldrig bliver ført til bunds. Er der nogen mening i at føre en nålestikspolitik, som den Frederiksberg på et vist tidspunkt benyttede sig af, da kommunen havde mulighed for at være medbestemmende ved afgørelsen af, om et offentligt trafikmiddel i København skulle drives af private eller af det offentlige? Jeg mener, det er uheldigt. Men var det endda kun dette. Spørgsmålet om den økonomiske udligning kunne man vel nok blive enig om. Jeg tror ikke, at frederiksbergske borgere og gentofteborgere, når de bliver klar over forholdet, i virkeligheden ønsker at snylte på eller yde for lidt til det fælles kommunale samfund. Jeg tror, at det blot er et spørgsmål om at bringe de herrer på talefod med hinanden. Men man må huske, at Storkøbenhavn er vokset, den bliver større og større, og der må sikkert fra statens side tages fat.

Den forrige bolig- og indenrigsminister, det ærede medlem hr. Aksel Møller, fik nedsat samfærdselskommissionen og fik vedtaget en lov om devaluering af borgmestertitler. Jeg tror ikke, at denne sidste lov i og for sig var nogen fordel, men den har måske givet nogle af indehaverne af de ikke længere så respekterede titler den tro, at der ingen devaluering fandt sted ved denne pludselige og stærke udvidelse af fagforeningen.

Jeg tror, at det ville være heldigt, om man også fra indenrigsministeriets side ville finde lejlighed til at bringe en forhandling i gang mellem alle disse kommuner. Der har været, har jeg forstået, tilløb til at få en sådan forhandling i gang, men det er bristet. Ja, men i det tilfælde, at man ved, at forhandlingen skal føres, og forberedelserne hertil så brister, kan det kun skyldes evneløshed, og når man selv er evneløs, må man bede dem, der har tilsynsmyndigheden, hjælpe. Jeg mener, at man må henstille til indenrigsministeriet at forsøge at få bragt disse forhandlinger i gang.

Vi må jo være klar over een ting. Der sker en stadig udvikling indenfor hovedstadsområdet, med stadig mere udflytning. Færre indbyggere i København vil sikkert blive de kommende års vej. Der er ikke megen byggeplads tilbage, kontorer søger stadig herind, og administrationslokaler skal stilles til rådighed. Alt det, som man gennem mange

år misundte København, bliver det ikke rart at have i længden. Det var jo bedre at have nogle borgere, der var i stand til at yde de store skatter, men dem har man efterhånden ikke megen mulighed for at huse, og de bryder sig under de nuværende forhold heller ikke så meget om at bo i København.

Derfor tror jeg, at det bliver ganske nødvendigt at se på dette problem. København kan ikke vedblivende have til opgave f. eks. at stille garageplads til rådighed for hver den, der vil bo udenfor byen, men have sit erhverv herinde, og som så kræver så og så mange kvadratmeter hver dag til sin bil. Jeg kunne godt lide at spørge det ærede medlem hr. Oluf Pedersen, hvad det egentlig kostede, hvis de mennesker skulle betale fuld grundskyld. Så havde vi noget at gå ud fra, når vi skal til at fastsætte en takst, hvis man ikke på anden måde kan finde ud af det.

Nu begynder vanskelighederne også at melde sig med Lyngby-Taarbæk kommune. Den er også ved at udvikle sig til en velhaverkommune. Jeg bebrejder ikke de kommuner, at de følger den politik; når man har lov til at følge en politik, er det da ganske naturligt, at man ønsker at varetage sine borgeres økonomiske interesser, men når man bliver gjort opmærksom på, og når borgerne bliver gjort opmærksom på, at de derigennem i virkeligheden får afsmøget en byrde, som burde bæres også af dem, så tror jeg, at man meget vel kan komme til en fornuftig ordning. Man ser, hvor hurtigt der også mellem Lyngby-Taarbæk og København har rejst sig et divergensspørgsmål, med hensyn til hvilket man atter sporer manglen på lyst til samarbejde, og den højtærede borgmester på Lyngby rådhus er jo også begyndt at udveksle dybe tanker med overborgmesteren i København.

Jeg henstiller til indenrigsministeren at være opmærksom på de forhold, jeg her har bragt på bane. Det er måske ikke så rart at skulle have hånden ned i myretuen, men jeg tror, det er nødvendigt, inden for meget går tabt.

Jeg vil gerne i denne forbindelse, mens jeg er ved at nævne de kommunale forhold, på et andet punkt henvende mig til indenrigsministeren, og det er med en forespørgsel om, hvorledes forholdene egentlig